

BESPÖRJA, v. a. 2. (böjes som *Spörja*) Se *Spörja*. Brukas föga.

BEST, m. 2. 1) Oskäligt djur. Brukas blott om större däggdjur. — 2) (fig.) a) Grof, okunnig, rå och elak människa, helst af stor och stark kroppbyggnad. *Hvilken dum b.!* *Sådana b-ar!* Nyttjas äfv. ofta skämtvis. — *Syn. Se Lymmel.* — b) Sägdes om allt hvad som är i hög grad tungt, ovigt, svårt, besvärande, o. s. v. *Den här skänken är en b. att vara tung.* *Tacitus är en b. att vara svår.* *Den här stöfveln är en b. att få på sig.* *Rocken är en b. att tränga.*

BESTÄKTIG, a. 2. Som liknar en best; grof, okunnig, rå och elak. *Hvilken b. människa!* — *Syn. Se Brutal.*

BESTÄKTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara bestaktig. — *Syn. Se Brutalitet.*

BESTÄKTIGT, adv. På ett bestaktigt sätt, som en best. — *Syn. Se Brutal.*

BESTALLA, v. a. 1. (gam. krigsk.) Se *Belägga*, 3.

BESTÄLLNING, f. 2. (gam. krigsk.) En stads omgifvande med krigsfolk, för att belägra den. *Jfr. Belägga*, 3.

BESTIALISK, a. 2. Se *Bestaktig*.

BESTIALITET, ----tét, f. 3. Se *Bestaktighet*.

BESTICK, n. 5. 1) Märkes sättande på en landkarta, medelst en nål, en prick, o. s. v. — 2) (sjöf.) a) Operation, som hvarje middag göres på ett sjökort, för att utmärka ens påvarande ställe och bestämma den kurs, som vidare bör seglas. *Göra b.*, förrätta denna handling. *Hans b. är riktigt gjordt.* — b) Sälunda på ett sjökort utmärkt ställe. — 3) (bokb.) Liten pappers- eller pergamentsrulle, omlindad med tråd eller silke, som till prydnad sättes vid hvardera ändan af bokens rygg. — 4) Fodral, låda eller ask för anatomiska eller kirurgiska instrumenter.

BESTICKA, v. a. 3. (böjes som *Sticka*) 1) Genom penningar, gåfvor, löften o. s. v., förmå någon att göra något emot pligt och samvete. *B. domaren.* *B. vittnen.* — *Syn. Se Muta.* — 2) (bokb.) Sätta bestick på en bok; se *Bestick*, 2. — *B. sig*, v. r. (fam.) a) *B. sig uti*, bestå uti. *Hvaruti b-cker det sig?* — b) *B. sig under*, döljas under, underförstås. *Något b-cker sig derunder.*

BESTICKANDE, n. 4. och

BESTICKNING, f. 2. Handlingen, då man besticker (bem. 1).

BESTIE, m. 3. (bibl.) Vildt djur. *Jfr. Best.*

BESTIGA, v. a. 3. (böjes som *Stiga*) 1) Stiga upp på. *B. ett berg*, *en höjd*, *en mur.* *B. en häst.* *B. en tron*, *en kateder*, *en predikstol.* (Fig.) *B. tronen*, *katedern*, *predikstolen*, o. s. v., börja att regera, föreläsa, predika, o. s. v. — Brukas i mera värdad stil. — *Syn. Stiga*, klättra, gå, trada upp på. — 2) (om hannen af vissa djurslag) Betäcka, bespringa. — *B. sig*, v. r. Uppgå till en viss myckenhet. *Hela summan b-ger sig till 2000 R-dr.* — *Syn. Se Belöpa sig.*

BESTIGANDE, n. 4. och

BESTIGNING, f. 2. Handlingen, då man bestiger.

BESTJÄLA, v. a. 3. (böjes som *Stjåla*) Stjåla från någon. *Drängen bestal sin husbonde.* *Ack! jag är bestulen.* *Man har bestulit mig på 200 R-dr.* — Brukas äfv. stundom i fig. mening, t. ex.: *B. en författare.* *B. någon på dess idéer.* — *Syn. Frånstjåla*, *Bortstjåla från*, *Beröfva*, *Afhända*, *Frånroffa.* — *Bestjålände*, n. 4.

BESTORMA, v. a. 1. 1) (i militärspråket)

a) Genom stormning (se d. o.) anfalla (befästad stad, fästning, läger, o. s. v.). *Gustaf Adolf b-de Wallensteins läger, men blef tillbakastagen.* — b) Genom stormning anfalla och intaga. I denna bem. brukas dock hellre *Storma.* — 2) (fig.) a) Sägdes om ett rum, ett hus, då en hop folk trän- ges, för att dit inkomma eller der erhålla något. *Denne predikant har alltid många åhörare; man b-r kyrkan, när han skall predika.* *I afton ges en god pjes; man b-r också biljettkontoret.* — b) Utan uppehör ställa frågor, böner, o. s. v. till någon. *B. någon med frågor, med tårar och böner, med ansökningar.*

BESTORMANDE, n. 4. och

BESTORMNING, f. 2. Handlingen, då man bestormar.

BESTRAFFA, v. a. 1. 1) Låta någon undergå straff för begången öfverträdelse. *B. någon för dess brott med lifvets förlust.* *B. med fängelse, med spöslitning.* *B. en tjänare för snatteri, ett barn för olydnad.* *Gud b-r oss strängt för våra synder.* — *Syn. Se Straffa.* — 2) (fig.) Med ord tillrättavisa för begångna fel. — *Syn. Näpsta*, *Förebrå*, *Tillrättavisa*, *Snåsa*, *Huta åt.*

BESTRAFFANDE, n. 4. Handlingen, då man bestraffar.

BESTRAFFARE, m. 3. (mindre brukl.) En, som bestraffar någon. Nyttjas aldrig utan åtföljande objekt.

BESTRAFFNING, f. 2. 1) Se *Bestraffande*. *En missdådares b. Jag skall vid hans b. ej lägga finger emellan.* — *Syn. Straffande*, *Bestraffande*, *Afstraffande*, *Nåpsande*, *Tillrättavisande.* — 2) Sättet, huru någon bestraffas. *Hans b. var allför lindrig.* — *Syn. Straff*, *Tuktan*, *Åga*, *Nåpst*, *Förebråelse*, *Snåsa*, *Tillrättavisning.*

BESTRAFFNINGSSÄTT, n. 3. Sättet, huru någon bestraffas.

BESTRIDA, v. a. 3. (böjes som *Strida*) 1) I tal eller skrift förneka sanningen, nyttan eller rättmätigheten af något. *B. en mening*, *ett fattadt beslut*, *ett förslag.* *B. ett testamentes giltighet.* — *Syn. Förneka*, *Protестera mot*, *Förklara sig emot*, *Sätta sig emot*, *Opponera sig emot.* — 2) Göra en person något stridigt. *Han bestred honnören äran af att . . . .* *B. någon rättigheten att . . . .* ell. *b. någons rättighet att . . . .* — *Syn. Disputera* (en något), *Förneka*, *Vågra*, *Förvägra*, *Förmena.* — 3) Förestå, sköta. *B. ett embete*, *en tjänst*, *ens embetsgöromål*, *ett kall*, *en syssla*, *ett förmynderskap.* *B. en persons hushållning.* *Han hinner ej att b. alla göromålen.* — *Syn. Se Förestå.* — 4) Utgifva de nödiga medlen för verkställandet af något. *B. kostnaden*, *utgifterna för ett företag.* *B. en hushållning med 100 R-dr.*

BESTRIDANDE, n. 4. Handlingen, då man bestrider. a) *En mening*, *ett testamentes b. b) B-t af hans rättighet att . . . . c) Ett embetes, en sysslas b. d) Hvem ansvarar för utgifternas b.?*

BESTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) 1) Öfverstryka med något fett, flottigt, smörjigt ämne. *B. med olja*, *tjåra*, *fårg.* — *Syn. Anstryka*, *Besmörja*, *Öfverstryka.* — 2) (i militärspråket) a) (om batterier, skansar, o. s. v.) Hafva sådant läge, att man med kanoner kan beskjuta hvarje punkt af en yta, en rymd. *Delta batteri b-ker flanken.* — b) Sägdes om en kulbana, då den icke går högre öfver marken, än uppställda truppers höjd, d. v. s. 3 alnar för fotfolk och 4 ½ aln för ryttari. Äfv. *Rasera.* — 3) (fys.) *B. med magnet,*